

MSB 370

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers

Lessen uit Daniël hoofdstuk 3

door Mark Hammond

In hoofdstuk 1 van het boek Daniël worden vier belangrijke Judeese figuren uit het boek Daniël geïntroduceerd. Dit waren onder meer Daniël (*Beltesassar*), naar wie het boek is vernoemd, Chananja (*Sadrak*), Misaël (*Mesak*) en Azarja (*Abednego*). Het waren allemaal jonge mannen (Hebr.: *YELED*, Strongs nummer H3206) uit het koninklijk huis van Juda. In het derde jaar van koning Jojakim werden deze vier Judeeërs samen met vele anderen als gevangenen naar Babylon weggevoerd. Daar werden ze gecastreerd, kennelijk om de voortplanting van de koninklijke afstamming van Juda te voorkomen. We zouden kunnen speculeren dat deze daad door de satan werd aangemoedigd; het past in een poging om de Joden hun beloofde Messias te ontzeggen, het zaad van koning David en erfgenaam van zijn troon.

Vervolgens werden de vier Judeese gevangenen onder de hoede geplaatst van Aspenaz, de hoofd-eunuch, en Melzar, zijn plaatsvervanger, met als belangrijkste doel de officiële Babylonische ambtstaal (het Aramees) te leren om vervolgens in het paleis van de koning te gaan dienen. Deze vier Judeeërs onderscheidden zich doordat ze de wet van Yahweh eerbiedigden zonder zich op te dringen. Ze weigerden zich te verontreinigen met delen van het koninklijke voedsel dat aan afgoden was geofferd en zij onthielden zich dus van de situatiegebonden normen en waarden om 'te doen zoals de Romeinen

wanneer je in Rome bent'. Yahweh zegende deze vier jongemannen lichamelijk, zoals ons wordt verteld: **"na verloop van tien dagen bleek hun uiterlijk schoner en zagen zij er welvarender uit dan al de knapen die van de koninklijke spijze gegeten hadden"** (Dan.1:15).¹ God zegende de vier ook geestelijk in die mate dat ons wordt verteld: **"In elke zaak, waarbij het aankwam op wijs inzicht en waarover de koning hen ondervroeg, bevond hij hen tienmaal voortreffelijker dan al de geleerden, al de be-zweerders in zijn ganse rijk"** (Dan.1:20).

Na de gebeurtenissen die in Daniël hoofdstuk 2 zijn beschreven (uitgewerkt in MSB365², *Het laatste der dagen in Daniël hoofdstuk 2*) en de door God ingegeven uitleg van de droom van de koning, verzocht Daniël koning Nebukadnessar om zijn drie Judeese metgezellen, Sadrak, Mesak en Abednego, aan te stellen als gouverneurs over de zaken van de provincie Babylon.

Daniël is opvallend afwezig in de gebeurtenissen van hoofdstuk 3, maar zijn metgezellen, die inmiddels gouverneurs zijn geworden, staan volop in de schijnwerpers en bevinden zich letterlijk in de 'vuurlinie'. **"Koning Nebukadnessar maakte een gouden beeld, waarvan de hoogte zestig en de breedte zes el bedroeg; hij stelde het op in de vlakke Dura in het gewest Babel"** (Daniël 3:1). Dura lag zo'n 150 kilometer ten zuidoosten van Babylon, dus de reis van een grote groep naar deze locatie moet wel bewust zijn geweest. In Daniël 3:2 vormde de gevolg van ambtenaren Nebukadnezars (Hebr.) QĀHĀL (H6951); zijn provinciale uit-aangestelden. De term 'gouden beeld', vertaald uit het Aramese ŠĀLĒM (H6755), betekent letterlijk een 'afbeelding'. Dit roept de vraag op: een afbeelding van wat? Dit beeld was een creatie van mensenhanden en was bedoeld om als een god te worden aanbeden, in plaats van de Godheid. Dit afgodsbeeld wordt niet beschreven als een gouden man (Dan.2:32), noch als een gouden kalf (Exodus 32:4), noch als een gevleugeld mens-beest (Assyrische lamassu), noch als enig ander wezen. De eenvoudige beschrijving van het object (60 el hoog met een voet van 3 el bij 3 el) komt veeleer overeen met een obelisk. Een obelisk is de meest elementaire vorm van een fallisch afgodsbeeld, een heidens symbool van mannelijke vruchtbaarheid. Bedekt met bladgoud vertegenwoordigde dit afgodsbeeld een luxe versie van de Asjera-palen, de vorm van afgodsverering die door de Kanaänitische volken aan Israël was overgeleverd. Zie ter referentie I Koningen 18:19 en de 40 vermeldingen in de Statenvertaling van het Hebreeuwse 'ĀŠĒRĀ (H842).

In Daniël 3:4 lezen we: "En een heraut riep met luider stem..." Wie had hem opgedragen deze boodschap te verkondigen? Dit wordt later duidelijk, in vers 10. Ondertussen klaagden regeringsfunctionarissen bij Nebukadnezar en beschuldigden kwaadwillig (Aramees: 'ĀKĀL (H399)) de Joden, specifiek verwijzend naar aanwezige Judeese functionarissen (Sadrak, Mesak en Abednego). In vers 12 richtten mannen van de Chaldeeën ("wijzen", wat in het Aramees wordt opgevat als de geleerde klasse) hun beschuldigingen op de drie Judeese mannen. Koning Nebukadnezar haalde vervolgens hard uit naar hen en zei: **"Is het met opzet, Sadrak, Mesak en Abednego, dat gij mijn goden niet vereert en het gouden beeld (afgodsbeeld) dat ik heb opgericht, niet wilt aanbidden?"** (Dan.3:14). Deze vraag werd in vers 3:15 gevolgd door: **"wie is de god, die u uit mijn hand zou kunnen bevrijden?"** Uit deze retorische vraag kunnen we opmaken dat de Nebukadnezar uit Daniël hoofdstuk 2 Yahweh, de God van Daniël, had vermengd met zijn eigen pantheon van 'goden'; de koning had Yahweh Məpālṭî (Yahweh – de Bevrijder) nog niet erkend. De gebeurtenissen vorderden toen de machtige Babylonische soldaten de drie Joden vastbonden en hen vervolgens in de zevenmaal verhitte oven wierpen, waar ze hun leven verloren. Toen de oven een beetje begon af te koelen, naderde de koning de ingang en was verbijsterd over wat hij zag. Hij antwoordde en zei: **"Zie, ik zie vier mannen vrij wandelen midden in het vuur, en zij hebben geen letsel, en het uiterlijk van de vierde lijkt op dat van een zoon der goden!"** (Dan.3:25). De koning was getuige van een theofanie; een openbaring van de Zoon van God³ (de Logos van Joh.1:1) voorafgaand aan zijn geboorte in Bethlehem als de vleesgeworden Messias.

¹ Alle voetnoten zijn van de vertaler.

Citaten zijn uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG.

² Zie <https://lachairoi.org/moresb> – MSB365.

³ In de *Autorized Version* staat: "the Son of God".

Deze gebeurtenis leidde tot Nebukadnessars tweede gedocumenteerde erkenning van Yahweh. **“Nebukadnessar hief aan en zeide: Geloofd zij de God van Sadrak, Mesak en Abednego! Hij heeft zijn engel (Hebr.: MAL'AK (H3398)) gezonden en zijn dienaren bevrijd, die zich op Hem hebben verlaten, het bevel des konings hebben overtreden, en hun lichamen prijsgegeven, omdat zij geen enkele god willen vereren of aanbidden dan alleen hun God. Daarom wordt door mij een gebod uitgevaardigd... omdat er geen andere god is, die zó verlossen kan”** (Dan.3:28-29).

Het verhaal van “de vurige oven” wordt vaak gebruikt om jonge gelovigen te leren over de waarde van trouw zijn aan God en trouw zijn aan wie zij zijn, dat wil zeggen, volgelingen van Jezus de Christus. Maar er is een waarschuwende vraag die gesteld moet worden: is het op dit moment Gods wil om direct in te grijpen en gelovigen te redden van tirannen of van een gruwelijke verbranding? Nee! Zijn wil vandaag is om genadig te zijn, en als Hij niet genadig kan zijn, dan zal Hij helemaal niet handelen. Dit is in overeenstemming met het verslag dat Hij heeft opgesteld tijdens zijn lange stilzwijgen, de 2000 jaar van de huidige Bedeling der Genade.

Gepubliceerd in april 2026